

همه راه‌ها به اقتصاد ختم می‌شود

جنگ برنامه‌ها

احمد هاشمی

کشور فرانسه در حالی به زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری نزدیک می‌شود که در کنار موضوعات بحث‌برانگیزی از قبیل تعریف لایسسته و هویت فرانسوی، همگرایی مهاجران و به ویژه مسلمانان، امنیت و نظارت شدیدتر بر گروه‌های جهادی، شاید مهم‌ترین موضوع مورد توجه توسط کاندیداها و افکار عمومی، مساله اقتصاد است. این کشور به عنوان دومین اقتصاد بزرگ منطقه یورو که به همراه آلمان، موتور محرکه اقتصاد این منطقه را تشکیل می‌دهد، این روزها مانند بسیاری از هم‌قطاران خود در کشورهای اتحادیه اروپا روزگار سختی را می‌گذراند. فرانسه به عنوان یک کشور با صیغه قدرتمند سوسیالیستی-رفاهی یکی از سخاوتمندانه‌ترین هزینه‌های عمومی شامل پوشش بیمه‌ای تامین اجتماعی و بیکاری و تحصیلات رایگان را داراست به طوری که حدود ۵۶ درصد تولید ناخالص داخلی خود را مصرف این حوزه‌ها می‌کند که این میزان از هزینه‌های عمومی اقتصادهایی از قبیل آلمان و سوئد هم فراتر می‌رود. ولی مشکل از آنجا شروع می‌شود که اقتصاد فرانسه در طول سالیان اخیر، در حال از دست دادن قدرت رقابتی و پویایی سابق خود بوده و دیگر قادر به تداوم رویکرد پیشین نیست. در راستای برطرف کردن کسری بودجه این کشور، هر دو کاندیدای پیشگام، نیکلا سارکوزی و فرانسوا اولاند متعهد هستند تا در صورت تشکیل دولت در آینده مالیات‌ها را افزایش دهند. سارکوزی پیشتر مالیات بر شرکت‌ها و مالیات بر درآمد را افزایش داده است و در نظر دارد تا حتی بر شرکت‌هایی که به دلایل مالیاتی کشور را ترک می‌کنند مالیات وضع کند. اولاند هم وعده داده تا در صورت انتخاب شدن، میزان مالیات بر درآمد ثروتمندان را ۷۵ درصد افزایش دهد تا بتواند هزینه‌های اجتماعی را برآورده کند. نکته جالب در این است که هیچ یک از دو کاندیدا سخنی از کاهش شدید هزینه‌ها به منظور رفع کسری بودجه به عمل نیاورده‌اند.

نگاهی اجمالی به برنامه‌های اقتصادی کاندیداها

۱- نیکلا سارکوزی از اتحادیه جنبش مردمی (UMP)

او در حومه ثروتمندنشین پاریس موسوم به نولی و از پدری مجارستانی و مادری دارای تبار یونانی و یهودی متولد شد، حقوق خواند و موسسه مطالعات سیاسی را نیمه‌کاره رها کرد و در سال ۲۰۰۸ به همسر سوم خود کارلا برونو ازدواج کرد. او به داشتن رابطه نزدیک با صاحبان حرف و مشاغل بزرگ و طبقه متمول شناخته می‌شود.

تقدیم بسته قانونی اصلاح حقوق و قوانین بازنشستگی در پاییز سال ۲۰۱۰ به پارلمان فرانسه توسط سارکوزی شامل افزایش حداقل سن بازنشستگی از ۶۰ به ۶۲ سالگی و کاهش مستمری بازنشستگان بسیار نامحبوب بود که منجر به شروع هفته‌ها اعتصابات، درگیری‌ها و تظاهرات خیابانی شد.

احزاب سیاسی:

در سال ۱۹۷۴ به عضویت حزب اتحادیه دموکرات‌ها برای جمهوری (UDR) درآمد. در سال ۱۹۷۶ او به حزب گلیست ژاک شیراک، حزب RPR - که بعدها در سال ۲۰۰۲ به حزب اتحادیه جنبش مردمی یا UMP تغییر نام پیدا کرد - پیوست.

مشاغل سیاسی:

شهردار نولی از سال ۱۹۸۳ تا ۲۰۰۲ و وزیر بودجه از سال ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۵ وزیر کشور در بین سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۴ و همچنین ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۷ وزیر دارایی در فاصله زمانی ۲۰۰۴-۲۰۰۵ و نهایتاً در سال ۲۰۰۴ زمام امور حزب دست راستی UMP را به دست گرفت.

سمت کنونی: رییس‌جمهور فرانسه

مختصات برنامه‌های اقتصادی:

- پیشنهاد اصلاحات ساختاری به منظور تقویت رقابت‌پذیری و رشد اقتصادی - ارایه برنامه‌هایی برای افزایش مالیات بر ارزش افزوده به منظور تامین مالی کاهش هزینه‌های اجتماعی کارفرمایان برای کاهش هزینه‌های کار - اصلاح سیستم گسترده رفاهی کشور به منظور تامین کار برای افرادی که برای مدت طولانی بیکار بوده‌اند - ارایه مالیات بر درآمد سود سهام و حداقل ۱۵ درصد مالیات بر شرکت‌های عمده فرانسوی

- تشدید مقررات بانکی و اخذ مالیات بر معاملات بانکی

- کاهش تعداد مهاجران قانونی از ۱۸۰ هزار به صدهزار نفر و افزایش اخراج مهاجران غیرقانونی

همچنین سارکوزی تهدید کرده در صورتی که در نظارت بر مرزهای اتحادیه اروپا پیشرفتی حاصل نشود عضویت این کشور از مقررات عاری از ویزای شنگن اروپا را خارج کند.

۲- فرانسوا اولاند از حزب سوسیالیست

او که رقیب اصلی سارکوزی و بخت اول پیروزی در کارزار پیش روی انتخاباتی محسوب می‌شود از دانشکده علوم سیاسی و آکادمی بازرگانی فارغ‌التحصیل شده است. او در این حزب روابط دیرینه‌ای با سگولن روبال، نامزد پیشین سوسیالیست ریاست‌جمهوری فرانسه در سال ۲۰۰۷ داشته و از سال ۱۹۷۹ عضو حزب سوسیالیست بوده است.

مشاغل سیاسی:

او از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۳ و سپس از سال ۱۹۹۷ تا زمان حاضر نماینده منطقه کورز در جنوب غرب فرانسه در پارلمان بوده است. او همچنین بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ به عنوان شهردار قصبه تول در کورز بوده و از سال ۱۹۹۷ تا ۲۰۰۸ به عنوان دبیر حزب سوسیالیست ایفای نقش کرد.

سمت کنونی: رییس شورای دولت محلی کورز از ۲۰۰۸

مختصات برنامه‌های اقتصادی:

- ایجاد موازنه در امور مالی و دارایی فرانسه تا پایان سال ۲۰۱۷ با اتخاذ تدابیری از قبیل برگرداندن برخی معافیت‌های مالیاتی و معرفی مالیات‌های جدید

- اعاده حق بازنشستگی در ۶۰ سالگی برای آن دسته از شهروندانی که از ۱۸ سالگی شروع به کار می‌کنند.

- استخدام بیش از ۶۰ هزار آموزگار در مدت پنج سال و سالانه هزار پلیس و ایجاد ۱۵۰ هزار شغل مورد حمایت دولت به منظور رفع بیکاری جوانان - اعمال مالیات ۷۵ درصدی به افرادی که سالانه بیش از یک میلیون یورو درآمد دارند و مالیات ۴۵ درصدی به افرادی که سالانه بیش از ۱۵۰ هزار یورو درآمد دارند.

- تفکیک بانکداری جزء و بانکداری سرمایه‌ای، مقابله با اعطای پاداش‌های بزرگ، منع خدمات و تولیدات مالی ناآرامد موسوم به دارایی‌های به اصطلاح سمی و وضع مالیات بر مبادلات مالی

- ایجاد بانک سرمایه‌گذاری عمومی در جهت حمایت از مشاغل و صنایع کوچک در آینده

- کاهش سهم انرژی هسته‌ای در تامین نیرو از ۷۵ درصد کنونی به ۵۰ درصد تا سال ۲۰۲۵ و تعطیل کردن نیروگاه هسته‌ای فرسوده اسنهایم

۳- فرانسوا بایرو از جنبش دموکراتیک

احزاب سیاسی:

رییس اتحادیه دموکراسی فرانسه موسوم به UDF از سال ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۷. او در سال ۲۰۰۷ جنبش دموکراتیک را تاسیس کرد.

مشاغل سیاسی:

از سال ۱۹۸۲ تا ۲۰۰۸ عضو شورای شهر پیرنه آتلانتیک در جنوب فرانسه از سال ۱۹۸۶ تاکنون نماینده پارلمان از همان حوزه به استثنای دو دوره وقفه

از ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷، وزیر آموزش

از ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۲، عضو پارلمان اروپا

او در دو دوره در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۷ وارد کارزار انتخاباتی ریاست‌جمهوری فرانسه شد.

سمت‌های کنونی:

نماینده پارلمان از حوزه پیرنه آتلانتیک و عضو شورای محلی قصبه پائو مختصات برنامه‌های اقتصادی:

- رفع کسری بودجه تا سال ۲۰۱۶ با ۵۰ میلیارد یورو کاهش هزینه‌ها و به همان میزان افزایش درآمد - افزایش مالیات‌ها شامل افزایش مالیات بر ارزش افزوده، افزایش ۵۰ درصدی مالیات بر افراد دارای درآمدهای بالا و مبارزه با فرار مالیاتی - ترویج نشان «ساخت فرانسه»، رفع بوروکراسی برای مشاغل و تامین دسترسی آسان‌تر به منابع مالی برای کسب و کارهای کوچک

- تشدید مقررات بازار کالاهای گرانبها، مبارزه با بهشت‌های مالیاتی و توجه به

موضوع تفکیک فعالیت‌های بانکی سرمایه‌گذاری و خرد

۴- ماری لوین از جبهه ملی

وی نیز همانند سارکوزی در منطقه نولی، حومه ثروتمندنشین پاریس به دنیا آمده و دختر چهره جنجالی و ضدمهاجر ژان ماری لوین است.

احزاب سیاسی:

او در سال ۱۹۸۶ به عضویت جبهه ملی درآمده و در ژانویه ۲۰۱۱ به عنوان رییس این جبهه جانشین پدرش شد.

مشاغل سیاسی:

در سال ۱۹۹۳ در انتخابات پارلمانی شرکت کرد ولی شکست خورد. او پس از اینکه به عضویت شورای محلی نورد پاس دکلاس در شمال فرانسه انتخاب شد در سال ۱۹۹۸ برای دفتر سیاسی شورا منصوب شد و تا سال ۲۰۰۴ به ایفای نقش پرداخت.

سمت‌های کنونی:

عضو شورای محلی برای منطقه نورد پاس دکلاس

عضو پارلمان اروپا از ۲۰۰۴

مختصات برنامه‌های اقتصادی:

- کنار گذاشتن یورو و به دست گرفتن کنترل واحد پولی و سیاست‌های اقتصادی و مالی کشور

- کاهش مهاجرت قانونی به پنج‌درصد سطح فعلی و تجدید نظر در پیمان‌های منعقدۀ با اتحادیه اروپا به منظور واگذاری استقلال بیشتر به کشورها

- حذف مقررات تجارت آزاد و رقابت در اتحادیه اروپا و اعمال موانع گمرکی بر کالاهای وارداتی از چین و اروپای شرقی

- متعادل کردن بودجه از طریق مبارزه با فرار مالیاتی

- اعمال مجازات بر شرکت‌هایی که از مهاجران غیرقانونی استفاده می‌کنند و اولویت‌دهی به شهروندان فرانسوی در استخدام و مزایای رفاهی

- حمایت از قدرت خرید از طریق مالیات کمتر بر سوخت و کنترل قیمت کالاهای اساسی از قبیل شیر و نان

۵- اوا جولی از حزب سبزها

وی دارای تابعیت دوگانه نروژی-فرانسوی بوده و در پیشه وکالت در پرونده الف (elf) در سطح کشور به شهرت دست یافت.

احزاب سیاسی:

او در سال ۲۰۰۹ به حزب سبزها ملحق و به عنوان عضو پارلمان اروپا انتخاب شد.

سمت‌های کنونی:

عضو پارلمان و رییس کمیته توسعه در پارلمان اروپا

مختصات برنامه‌های اقتصادی:

- توقف تمامی فعالیت‌های مربوط به انرژی هسته‌ای در فرانسه تا سال ۲۰۲۰ و تحصیل انرژی مورد نیاز کشور از منابع تجدیدپذیر تا آن تاریخ - افزایش حداقل مزایای درآمدی تا ۵۰ درصد، توقف استیجارات به مدت سه سال و معرفی نرخ مالیاتی جدید به میزان ۶۰ درصد برای افراد دارای درآمد سالیانه ۱۰۰ هزار یورو و ۷۰ درصد برای افراد دارای درآمد سالیانه بیش از ۵۰۰ هزار یورو

- اعمال مالیات حداقل ۱۷ درصدی به شرکت‌های چندملیتی

دور اول انتخابات ریاست‌جمهوری در حالی در تاریخ ۲۲ آوریل ۲۰۱۲ در فرانسه برگزار خواهد شد که موضوع اقتصاد در کانون مناظرات انتخاباتی کاندیداها قرار داشته و سارکوزی در حالی برای انتخاب مجدد خود تلاش خواهد کرد که با اقتصاد بحران‌زده با رشد نزدیک به صفر و با بالاترین نرخ بیکاری در ۱۲ سال اخیر روبه‌رو است.

هرچند فرانسه متمرکزترین و دولتی‌ترین اقتصاد اروپا را دارا بوده و دارای عناد و مخالفت شدید با آنچه فرانسوی‌ها آن را اقتصاد آنگلوکسوسونی بریتانیا و آمریکا می‌نامند، است و این سیستم اقتصادی آزاد و بی‌بند و باز را در پیدایش بحران اقتصادی ۲۰۰۸ مقصر می‌دانند با این وجود، بسیاری از کارشناسان بر این باورند که این انتخابات بیشتر از آنکه تحول و تغییری شگرف را در وضعیت اقتصادی این کشور به وجود بیاورد صرفاً تیم مدیران و دست‌اندرکاران اقتصادی را تغییر خواهد داد.